

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 217

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 martie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
74.	— Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	2-5
84.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 460/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 89 din 4 decembrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7-16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare pentru bunurile aflate în domeniul public al statului, în administrarea Ministerului Afacerilor Externe și în folosința exclusivă a Institutului „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, a imobilelor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Externe și în folosința exclusivă a Institutului „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni, potrivit anexei nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Finanțelor Publice vor opera în mod corespunzător datele din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

**Bunurile imobile aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Externe
și în folosința exclusivă a Institutului „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni,
a căror valoare de inventar și date de identificare se actualizează
— CUI: 4266863 — Ministerul Afacerilor Externe
— CUI: 10688013 — Institutul „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni —**

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare		Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar actualizată (în lei)	Situația juridică		Tip bun
			Descriere tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)				Baza legală	În administrare/concesionare	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
62072	8.29.06	Clădire	Construcție administrativă și social-culturală — Amfiteatru CF: 73444, nr. cadastral 1519-C11/1 Regim de înălțime: P + 1 Supr. desfășurată: 1.490 mp Supr. construită: 745 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România Județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	1.164.508,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
62073	8.29.06	Clădire	Construcție administrativă și social-culturală — Atelier mecanic CF: 73444, nr. cadastral 1519-C12 Regim de înălțime: P + 1 Supr. desfășurată: 1.050 mp Supr. construită: 938 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România Județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	242.612,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
62074	8.29.06	Clădire	Construcție administrativă și social-culturală — Cămin CF: 73444, nr. cadastral 1519-C8 Regim de înălțime: P + 4E Supr. desfășurată: 915 mp Supr. construită: 183 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România Județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	788.812,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
104888	8.29.06	Clădire	Construcție administrativă și social-culturală — Cămin/Club CF: 73444, nr. cadastral 1519-C9 Regim de înălțime: P + 4E Supr. desfășurată: 930 mp Supr. construită: 186 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România Județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	901.133,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
104893	8.29.06	Clădire	Construcție administrativă și social-culturală — Cămin/Club CF: 73444, nr. cadastral 1519-C5 Regim de înălțime: P + 4E Supr. desfășurată: 2.450 mp Supr. construită: 445 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România Județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1982	2.399.898,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
104899	8.29.06	Clădire	Construcție administrativă și social-culturală — Cămin, crământ, bufet CF: 73444, nr. cadastral 1519-C14 Regim de înălțime: S + P + 2E + M Supr. desfășurată: 2.000 mp Supr. construită: 770 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România Județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1940	1.233.293,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
104902	8.29.06	Clădire	Copertină CF: 73444, nr. cadastral 1519-C3 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 337 mp Supr. construită: 337 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1969	5.563,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
104906	8.29.06	Clădire	Construcție administrativă și social-culturală — Pavilion școală CF: 73444, nr. cadastral 1519-C11 Regim de înălțime: P + 2E Supr. desfășurată: 1.764 mp Supr. construită: 588 mp	S.C. Avicola Crevedia	Țara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	1.492.591,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil

ANEXA Nr. 2

**Bunurile imobile aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Externe
și în folosința exclusivă a Institutului „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni,
ce se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor imobile din domeniul public al statului
— CUI: 4266863 — Ministerul Afacerilor Externe —
— CUI: 10688013 — Institutul „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni —**

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare		Adresa	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar actualizată (în lei)	Situația juridică		Tip bun
			Descriere tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)				Baza legală	În administrare/ concesiune	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Cabină poartă CF: 73444, nr. cadastral 1519-C1 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 34 mp Supr. construită: 34 mp	5	Țara: România județul: Dâmbovița comuna Crevedia	1971	18.958,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Imobil CF: 73444, nr. cadastral 1519-C2 Regim de înălțime: P+1 Supr. desfășurată: 88 mp Supr. construită: 44 mp		Țara: România județul: Dâmbovița comuna Crevedia	1971	42.347,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Sală de sport CF: 73444, nr. cadastral 1519-C4 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 838 mp Supr. construită: 838 mp		Țara: România județul: Dâmbovița comuna Crevedia	1971	794.218,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil

Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Centrală termică CF: 73444, nr. cadastral 1519-C10 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 136 mp Supr. construită: 136 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	68.042,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Lăcaș de cult (capelă) CF: 73444, nr. cadastral 1519-C13 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 45 mp Supr. construită: 45 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	2000	20.569,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Terasă CF: 73444, nr. cadastral 1519-C15 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 141 mp Supr. construită: 141 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	3.206,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Foișor CF: 73444, nr. cadastral 1519-C16 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 46 mp Supr. construită: 46 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	3.550,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Cantină CF: 73444, nr. cadastral 1519-C17 Regim de înălțime: D + P + 1E Supr. desfășurată: 1.900 mp Supr. construită: 722 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	1.795.028,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Decantor CF: 73444, nr. cadastral 1519-C18 Regim de înălțime: P Supr. desfășurată: 23 mp Supr. construită: 23 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	4.885,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Clădire	Fosă septică CF: 73444, nr. cadastral 1519-C19 Regim de înălțime: S Supr. desfășurată: 19 mp Supr. construită: 19 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1971	3.703,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil
Va fi alocat ulterior de către MFP.	8.29.06	Teren	CF: 73444, nr. cadastral 1519 Suprafață teren: 32.254 mp		Tara: România județul: Dâmbovița comuna: Crevedia	1940	2.566.500,00	Hotărârea Guvernului nr. 162/1998 Hotărârea Guvernului nr. 747/2003 Legea nr. 299/2007	în administrare	imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 460/2011
privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 460/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 12 mai 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Agenția evaluează și monitorizează, la nivel național, activitatea desfășurată în domeniul luptei împotriva traficului de persoane de către instituțiile publice și organizațiile neguvernamentale, îndeplinind rolul de raportor național.”

2. La articolul 3 alineatul (1), literele b), e), h), j)—l) și o)—q) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) monitorizează și evaluează activitățile desfășurate de instituțiile publice cu atribuții în domeniul traficului de persoane și de organizațiile neguvernamentale, în raport cu obiectivele prevăzute în planurile de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale;

e) stabilește și transmite instituțiilor cu responsabilități în domeniu indicatorii și criteriile de apreciere a fenomenului traficului de persoane, pe baza evoluțiilor în dinamica fenomenului la nivel național și internațional;

h) facilitează și contribuie la schimbul de date și informații cu caracter statistic între instituțiile cu competențe în domeniu, din țară și din străinătate;

j) elaborează, pe baza analizei proprii și a contribuției instituțiilor cu responsabilități în domeniu, răspunsurile la chestionare, precum și rapoartele de țară în domeniul traficului de persoane;

k) dezvoltă campanii de prevenire a traficului de persoane și programe de facilitare a asistenței victimelor traficului de persoane și colaborează cu instituțiile publice, private și organizațiile neguvernamentale pentru implementarea unor campanii și programe comune;

l) întocmește, cu participarea celorlalte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne și pe baza datelor furnizate de instituțiile publice cu atribuții în domeniu și organizațiile neguvernamentale, Raportul anual privind evoluția traficului de persoane și formulează recomandări instituțiilor cu atribuții în domeniu cu privire la îmbunătățirea activităților antitrafic;

o) sprijină activitatea de informare privind traficul de persoane, atât în țară, cât și în străinătate, elaborând și realizând diferite materiale cu caracter informativ-preventiv;

p) furnizează, la cererea instituțiilor publice sau organizațiilor neguvernamentale, date statistice necesare planificării activităților proprii pentru reducerea fenomenului traficului de persoane și obținerea resurselor necesare desfășurării acestora;

q) desfășoară activități de cooperare internațională în domeniul său de competență.”

3. La articolul 3 alineatul (1), litera c) se abrogă.

4. La articolul 3 alineatul (1), după litera m) se introduc două noi litere, literele m¹) și m²), cu următorul cuprins:

„m¹) realizează evaluarea inițială a situației victimelor traficului de persoane, pentru identificarea nevoilor de asistență specializată;

m²) facilitează participarea victimelor traficului de persoane la activitatea de urmărire penală și judecată în cooperare cu instituțiile cu atribuții în domeniu.”

5. La articolul 4, alineatul (2) se abrogă.

6. La articolul 6, alineatele (1), (5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În cadrul Agenției se înființează 15 centre regionale, fără personalitate juridică, a căror organizare și funcționare se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a Agenției.

(5) Personalul Agenției este format din funcționari publici cu statut special, funcționari publici și personal contractual.

(7) Numărul de posturi pentru Agenție se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne.”

7. La articolul 6, alineatele (3) și (4) se abrogă.

8. La articolul 7, alineatul (2) se abrogă.

9. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La solicitarea Agenției, instituțiile prevăzute la alin. (1) participă cu personal propriu la desfășurarea activităților impuse de îndeplinirea obiectivelor stabilite în planurile naționale de acțiune.”

10. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Spațiile necesare funcționării Agenției și centrelor regionale se asigură prin achiziționare, închiriere, contract de comodat și/sau transmitere în administrare, conform prevederilor legale.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Victor Negrescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 89**din 4 decembrie 2017**

Dosar nr. 2.004/1/2017

Judecător Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Judecător Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Judecător Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Judecător Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Paula C. Pantea	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Simona Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Petronela Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.004/1/2017, la care au fost conexe dosarele nr. 2.005/1/2017 și 2.006/1/2017, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă în dosarele nr. 2.920/109/2015, nr. 1.256/90/2015** și nr. 1.243/90/2015** cu privire la dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

a) „dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție, în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009;

— în caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există;

— dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului inițial;

— dacă, în raport cu dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 5 coroborat cu art. 5 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv art. 11 alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, introdus prin Legea nr. 185/2015, care reafirmă anual, pentru personalul numit în aceeași instituție pe funcție de același fel, plata la nivelul funcțiilor similare, operează efectul pozitiv al autorității de lucru judecat pentru cazul în care, față de perioada imediat următoare trecerii de pe funcția publică pe o funcție contractuală, prin hotărâre judecătorească definitivă anterior sesizării prezentei instanțe, s-a stabilit că plata pentru noua funcție contractuală a fost legal determinată și efectuată potrivit dispozițiilor Legii nr. 330/2009”.

b) „Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009;

— În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există;

— Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului din data de 29 septembrie 2010, având nr. 266, în condițiile în care, în soluționarea conflictului de competență, s-a stabilit natura litigiului ca fiind aceea a unui conflict individual de muncă, supus regulilor consacrate de Codul muncii privitor la termenul și condițiile în care poate fi solicitată plata drepturilor salariale”.

c) „Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de

muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009;

— În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există;

— Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului din data de 29 septembrie 2010, având nr. 267, în condițiile în care, în soluționarea conflictului de competență, s-a stabilit natura litigiului ca fiind aceea a unui conflict individual de muncă, supus regulilor consacrate de Codul muncii privitor la termenul și condițiile în care poate fi solicitată plata drepturilor salariale”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prelabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecătoarea Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizărilor privind pronunțarea unei hotărâri prelabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

1. Prin Încheierea din 26 mai 2017 pronunțată în Dosarul nr. 2.920/109/2015, Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

— „dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție, în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009;

— în caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există;

— dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului inițial;

— dacă, în raport cu dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009, art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 5 coroborat cu art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv art. 11 alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, introdus prin Legea nr. 185/2015, care reafirmă anual, pentru personalul numit în aceeași instituție pe funcție de același fel, plata la nivelul funcțiilor similare, operează efectul pozitiv al autorității de lucru judecat pentru cazul în care, față de perioada imediat următoare trecerii de pe funcția publică pe o funcție contractuală, prin hotărâre judecătorească definitivă anterior sesizării prezentei instanțe, s-a stabilit că plata pentru noua funcție contractuală a fost legal determinată și efectuată potrivit dispozițiilor Legii nr. 330/2009”.

Cererea de pronunțare a hotărârii prelabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 7 iulie 2017, cu nr. 2.004/1/2017.

2. La aceeași dată a fost înregistrată cu nr. 2.005/1/2017 sesizarea prin care Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Încheierea din

26 mai 2017, în Dosarul nr. 1.256/90/2015**, pronunțarea unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea următoarei probleme de drept:

— „Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009;

— În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există;

— Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului din data de 29 septembrie 2010, având nr. 266, în condițiile în care, în soluționarea conflictului de competență, s-a stabilit natura litigiului ca fiind aceea a unui conflict individual de muncă, supus regulilor consacrate de Codul muncii privitor la termenul și condițiile în care poate fi solicitată plata drepturilor salariale”.

3. Prin Încheierea de ședință din 26 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.243/90/2015**, Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la următoarele probleme de drept:

— „Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009;

— În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există;

— Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului din data de 29 septembrie 2010, având nr. 267, în condițiile în care, în soluționarea conflictului de competență, s-a stabilit natura litigiului ca fiind aceea a unui conflict individual de muncă, supus regulilor consacrate de Codul muncii privitor la termenul și condițiile în care poate fi solicitată plata drepturilor salariale”.

Această sesizare a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.006/1/2017.

4. Constatând că încheierile Curții de Apel Pitești pronunțate în dosarele nr. 2.920/109/2015, nr. 1.256/90/2015** și nr. 1.243/90/2015** au ca obiect probleme de drept similare, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus conexarea dosarelor nr. 2.005/1/2017 și nr. 2.006/1/2017 la Dosarul nr. 2.004/1/2017.

II. Temeiul juridic al sesizărilor

5. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

6. Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 330/2009*)

Art. 31:

„Pentru personalul nou-încadrat pe funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare.”

7. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011 (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010*)

Art. 1:

„(1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.

(2) În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) Începând cu luna ianuarie 2012, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.

(5) În anul 2012, prevederile art. 12 din anexa nr. II, cap. I lit. B — Reglementări specifice personalului didactic din învățământ, la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, nu se aplică.”

Art. 2:

„În anul 2012, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.”

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012*)

Art. 2:

„Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*)

Art. 5:

„(1) În anul 2014, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) Pentru funcționarii publici care se transferă, sunt redistribuiți din corpul funcționarilor publici sau sunt reintegrați în funcție, potrivit legii, în cursul anului 2014, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.

(3) În cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010.

(4) În situația în care în cadrul instituției/unității de învățământ nu există funcție similară, salariul pentru acea funcție se stabilește aplicând prevederile Legii nr. 63/2011 și succesiv actele normative care au urmat după acest act normativ.

(5) În anul 2014, ordonatorii principali de credite/ordonatorii de credite pot aproba demararea procedurilor privind promovarea pe funcții, grade sau trepte profesionale a personalului numai cu condiția încadrării în bugetul anual aprobat la cheltuieli de personal.”

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*)

Art. 5:

„(1) În anul 2015, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(11) Prin *nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare* se înțelege același cuantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii — medii, superioare, postuniversitare, doctorale —, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.”

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 185/2015 (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014*)

Art. 11:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare, începând cu luna iulie 2015, salarizarea personalului din aparatul propriu al Ministerului Sănătății, precum și al celui din direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București va fi asimilată cu cea a personalului din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, respectiv al caselor de asigurări de sănătate județene și a municipiului București. (...)”

(5) Pentru persoanele din cadrul Ministerului Sănătății, inclusiv din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București ale căror salarii de bază sunt mai mari decât cele stabilite potrivit alin. (1), se mențin salariile de bază avute.”

IV. Expunerea succintă a proceselor

12. Prin acțiunea înregistrată la 31 martie 2015 sub nr. 2.920/109/2015 pe rolul Tribunalului Argeș reclamanta A a chemat-o în judecată pe pârâta B, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să oblige pârâta la modificarea dispoziției de încadrare din 30 august 2010, în sensul de a-i fi acordate drepturile salariale ale personalului contractual din luna decembrie 2009, corespunzătoare funcției deținute de reclamantă, plata drepturilor salariale convenite în calitate de personal contractual, începând cu luna martie 2012, la zi, actualizate cu indicele de inflație, modificarea contractului individual de muncă în privința drepturilor salariale convenite ca urmare a trecerii sale din categoria funcționarilor publici în categoria personalului contractual, începând cu luna martie 2012, aplicarea indexării la drepturile salariale astfel convenite pe aceeași perioadă și plata lor ca atare.

Reclamanta a arătat că a fost trecută din categoria funcționarilor publici, din cadrul structurii interne a pârâtei, în cea a personalului contractual, modificându-i-se doar funcția, nu și salarizarea; or, prin eliberarea din funcția publică, raporturile de serviciu au încetat, născându-se noi raporturi de muncă, de această dată contractuale, supuse, în ceea ce privește salarizarea, Legii nr. 330/2009, ce impun ca, pentru personalul nou-încadrat pe funcție, în perioada de aplicare etapizată, salarizarea să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare.

Prin Sentința civilă nr. 838 din 13 aprilie 2016, Tribunalul Argeș a respins acțiunea, în considerarea autorității de lucru judecat de care se bucură o hotărâre anterioară, în ce privește statuarea asupra corectitudinii salarizării reclamantei, prin dispoziția de încadrare atacată în litigiul pornit împotriva acesteia, în Dosarul nr. 794/109/2012*.

Împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță a declarat apel reclamanta A, iar, în cadrul soluționării sale, Curtea de Apel Pitești a dispus, în temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, suspendarea judecării până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

13. Prin acțiunea înregistrată la 31 martie 2015 sub nr. 1.256/90/2015** pe rolul Tribunalului Vâlcea reclamantul C a chemat-o în judecată pe pârâta D, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să oblige pârâta la modificarea dispoziției de încadrare din 29 septembrie 2010, în sensul de a-i fi acordate drepturile salariale ale personalului contractual din luna decembrie 2009, corespunzătoare funcției deținute de reclamant, plata drepturilor salariale convenite în calitate de personal contractual, începând cu luna martie 2012, la zi, actualizate cu indicele de inflație, modificarea contractului

individual de muncă în privința drepturilor salariale convenite ca urmare a trecerii sale din categoria funcționarilor publici în categoria personalului contractual, începând cu luna martie 2012, aplicarea indexării la drepturile salariale astfel convenite pe aceeași perioadă și plata lor ca atare.

Prin Sentința civilă nr. 623, pronunțată la 8 decembrie 2016, Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune în ce privește primul capăt de cerere, a respins acest capăt de cerere ca prescris și le-a respins pe celelalte ca neîntemeiate.

Tribunalul a reținut, pe fond, că, la trecerea din funcția publică în cea de personal contractual, reclamantului îi erau aplicabile dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009, chiar dacă nu a susținut un concurs pentru ocuparea posturilor vacante, textul de lege vizând angajații nou-încadrați pe funcții în perioada de aplicare etapizată, indiferent dacă aceștia sunt încadrați pentru prima dată la angajatorul respectiv sau au fost angajați anterior și sunt încadrați pe o nouă funcție.

Împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță a declarat apel reclamantul C, iar, în cadrul soluționării sale, Curtea de Apel Pitești a dispus, în temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, suspendarea judecării până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

14. Prin acțiunea înregistrată sub nr. 1.243/90/2015** pe rolul Tribunalului Vâlcea reclamanta E a chemat-o în judecată pe pârâta D, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să oblige pârâta la modificarea dispoziției de încadrare din 29 septembrie 2010, în sensul de a-i fi acordate drepturile salariale ale personalului contractual din luna decembrie 2009, corespunzătoare funcției deținute în prezent, plata drepturilor salariale convenite în calitate de personal contractual, începând cu luna martie 2012, la zi, actualizate cu indicele de inflație, modificarea contractului individual de muncă în privința drepturilor salariale convenite, ca urmare a trecerii sale din categoria funcționarilor publici în categoria personalului contractual, începând cu luna martie 2012, aplicarea indexării la drepturile salariale astfel convenite pe aceeași perioadă și plata lor ca atare.

Prin Sentința civilă nr. 665, pronunțată la 18 aprilie 2016, Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește primul capăt de cerere, a respins acest capăt de cerere ca prescris și le-a respins pe celelalte ca neîntemeiate.

Tribunalul a reținut, pe fond, că, la trecerea din funcția publică în cea de personal contractual, reclamantului îi erau aplicabile dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009, chiar dacă nu a susținut un concurs pentru ocuparea posturilor vacante, textul de lege vizând angajații nou-încadrați pe funcții, în perioada de aplicare etapizată, indiferent dacă aceștia sunt încadrați pentru prima dată la angajatorul respectiv sau au fost angajați anterior și sunt încadrați pe o nouă funcție.

Împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță a declarat apel reclamantul E, iar, în cadrul soluționării sale, Curtea de Apel Pitești a dispus, în temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, suspendarea judecării până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

15. Prin încheierile de sesizare s-a reținut admisibilitatea sesizărilor, motivat de următoarele aspecte:

Este dedusă judecării chestiunea stabilirii drepturilor salariale și a plății personalului dintr-o instituție publică, la trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală, operată ulterior datei de 1 ianuarie 2010, chestiune asupra căreia Înalta Curte de Casație

și Justiție nu a statuat și care nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

16. Chestiunea de drept privind efectele trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală, în cadrul aceleiași instituții publice, este nouă pentru instanța de trimitere, investită cu soluționarea unui număr relativ mare de cauze cu obiect identic și în raport cu faptul că, în fața instanței de fond, nu a avut loc o dezbateră a problemelor de fond, însă instanței de apel i s-a solicitat pronunțarea direct asupra acesteia, după admiterea criticilor formulate la adresa excepției puterii lucrului judecat, respectiv instanța de fond a considerat a fi incidente în speță prevederile art. 31 din Legea nr. 330/2009, potrivit cărora, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare, dar a reținut că nu există funcții similare la care să se facă raportarea.

17. Totodată, au fost identificate în practica judiciară soluții ale curților de apel Constanța, Târgu Mureș, Galați și București, de admitere a acțiunii cu același obiect, considerentele avute în vedere fiind următoarele:

— trecerea reclamantului din funcția publică de execuție în cea contractuală de execuție se încadrează în dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009, nefiind necesară promovarea sau încadrarea pe bază de concurs;

— asimilarea reclamantului cu personalul nou-încadrat, pentru care salarizarea se face conform art. 31 din Legea nr. 330/2009, adică la nivelul aflat în plată pentru funcții similare, rezultă și din încheierea unui contract individual de muncă, după trecerea de pe funcția publică pe cea contractuală;

— potrivit art. 31 din Legea nr. 330/2009, salarizarea la nivelul în plată pentru funcții similare se realizează pentru personalul nou-încadrat pe funcții, nu numai pentru personalul nou-încadrat în unitate;

— contractul individual de muncă încheiat între părți certifică situația încadrării reclamantului în noul post de personal contractual; în cauză este vorba despre o reșezare a funcțiilor.

18. O opinie concordantă este în sensul aplicării prevederilor art. 30 alin. (5) din Legea nr. 330/2009, însă menținerea în plată trebuie să se raporteze la funcția similară ce va fi ocupată după reîncadrare (Curtea de Apel București).

19. Soluțiile contrare ale curților de apel Pitești și Alba Iulia sunt în sensul că, indiferent de situațiile care pot apărea la încadrarea pe funcție potrivit Legii nr. 330/2009, salarizarea se face cu menținerea salariilor avute la 31 decembrie 2009, adică a salariului de funcționar public, în cazul de față, chiar dacă este mai mic decât al personalului contractual.

20. O altă soluție dată de un complet al Curții de Apel Pitești a considerat corect reținută situația de fapt, în sensul că prezintă relevanță măsura în care nu au existat și nu există persoane cu funcții similare funcției contractuale pe care a fost trecut reclamantul de pe funcția publică, nefiind indicat în acțiune care este salariul la care ar fi trebuit să se raporteze angajatorul la momentul trecerii dintr-o funcție în alta.

21. Așadar, nevoia sesizării este dată de situația în care, pe raza diferitelor curți de apel, orientările jurisprudențiale sunt diferite, în privința unei categorii similare de salariați, impunându-se, deci, potrivit rolului hotărârii preliminare, de evitare, pentru viitor, a unor asemenea diferențe de interpretare a legii.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

22. Obiectul judecății de față îl constituie plata drepturilor salariale convenite pentru activitatea exercitată în baza unui contract de muncă, iar nu a unui act de numire în vreo funcție de autoritate publică.

23. Aceasta este distinctă de contestarea dispoziției de trecere de pe funcția publică de execuție pe cea contractuală de execuție, câtă vreme reclamanta nu este nemulțumită de

această schimbare a naturii raporturilor juridice dintre părți și nu solicită revenirea pe vechea funcție publică, deci nu își contestă opțiunea.

24. Curtea a considerat că și o judecată anterioară, cu același obiect al plății drepturilor salariale la nivelul funcției contractuale similare aflat în plată, pentru o perioadă anterioară celei din prezentul litigiu, nu poate fi invocată ca efect negativ al puterii de lucru judecat, în condițiile în care legiuitorul a adoptat acte normative de salarizare distincte pentru fiecare an calendaristic.

25. Situația de fapt este aceea că, prin efectul reorganizării instituției publice pârâte, a avut loc trecerea reclamantei de pe funcția publică de execuție pe una contractuală, raportul de serviciu ca funcționar public încetând, situație urmată de încheierea contractului individual de muncă.

26. La momentul trecerii de pe funcția publică pe cea contractuală, art. 31 din Legea nr. 330/2009 prevedea că, pentru personalul nou-încadrat în funcții, în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare.

27. În cazul dedus judecății este vorba despre personal nou-încadrat, deoarece s-au născut între părți raporturi juridice noi, guvernate de dispozițiile Codului muncii, funcția nouă fiind cea contractuală, diferită de funcția publică, ale cărei atribuții și responsabilități sunt stabilite conform art. 2 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către autoritățile administrative.

28. Dacă s-ar considera aplicabile dispozițiile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 330/2009, nu trebuie omisă situația de fapt reglementată de acest alineat, și anume aceea prevăzută de art. 30 alin. (3), constând în reîncadrarea personalului pe aceeași funcție, corespunzătoare tranșelor de vechime în muncă, categoriei, gradului și treptei profesionale.

29. Or, reclamanta nu a mai fost reîncadrată pe aceeași funcție, ci pe una nouă, distinctă de cea publică, cu un regim juridic diferit.

30. Deci, la momentul trecerii de pe funcția publică pe cea contractuală, dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009 reglementau salarizarea.

31. Pentru anii următori, 2011, 2012 și până în prezent, reclamanta a fost reîncadrată pe aceeași funcție contractuală, art. 33 din Legea-cadru nr. 284/2010 stabilind că reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime, pe funcția corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale deținute, stabilindu-se clasa de salarizare și coeficientul de ierarhizare corespunzător acesteia.

32. Pentru anul 2012, ce se află în interiorul perioadei din litigiu, plata efectivă reglementată de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 este constituită din drepturile salariale care se cuveneau reclamantei pentru funcția contractuală în decembrie 2011, respectiv cele aflate în plată pentru funcția contractuală similară pe care a fost atunci trecută.

33. Din iunie 2012, aceasta își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca cele din decembrie 2011, date de funcția contractuală, dispoziții similare de menținere în plată a drepturilor convenite în anul anterior regăsindu-se, începând cu anul 2013, în art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

34. Articolul 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 reafirmă, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, dreptul la salarizare egală cu cea aflată în plată pentru funcții similare din instituția/autoritatea publică, precum și regula salarizării la nivelul maxim aflat în plată pentru aceeași funcție contractuală.

35. Această regulă era prevăzută de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013.

36. Ca urmare, atât de la momentul aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cât și de la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, plata unei funcții contractuale nu se putea situa la un nivel inferior plății funcției contractuale identice.

37. Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, că, prin adoptarea art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, care instituie aducerea salariilor de bază și a sporurilor având cuantum mai mic la nivelul aflat în plată pentru funcția similară din cadrul aceleiași instituții/autorități publice, indiferent că personalul este nou-încadrat sau este încadrat pe aceeași funcție, s-a asumat de către legiuitor egalitatea de tratament juridic între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară muncă de valoare egală prin asigurarea plății de remunerații egale, ordinea juridică comunitară permițând, pe de altă parte, tuturor persoanelor care se consideră nedreptățite de o discriminare rezultată dintr-un act normativ să o invoce efectiv în litigiile de pe rolul instanțelor naționale.

38. Plecând de la această dezlegare a problemei plății pentru funcții similare, întrebarea acestei instanțe legate de eventuala dependență a prezentului litigiu de contestația la dispoziția de încadrare pentru prima dată pe funcția contractuală este formulată și pentru a se stabili dacă hotărârea pronunțată într-un litigiu anterior privitor la trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală și la plata cuvenită ca urmare a acestei schimbări de funcție poate fi invocată ca având autoritate de lucru judecat în privința plății drepturilor salariale pentru perioade ulterioare intervalului dedus acelei judecăți, supuse unor legi noi.

39. Revenind la evoluția legislației, dispoziții similare, în sensul salarizării egale pentru funcții identice, se regăsesc în dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

VII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

40. Reclamantii și-au exprimat doar acordul pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

41. Intimata-pârâtă B a invocat soluția definitivă pronunțată în litigiul purtat între părți cu privire la modalitatea de stabilire a salariului pentru funcția ocupată prin contract de muncă ca opunându-se unei alte modalități de stabilire a acestuia, sub imperiul legilor următoare de salarizare, motiv pentru care nu ar mai fi necesară solicitarea dezlegării chestiunii de drept.

42. Intimata-pârâtă D a invocat soluțiile definitive ale Curții de Apel Pitești, arătând că se pune problema practicii unitare, motiv pentru care nu ar mai fi necesară solicitarea dezlegării chestiunii de drept. Totodată, a susținut că, la data trecerii dintr-o funcție în alta, nu a existat niciun act care să reglementeze salarizarea echivalentă pentru funcții similare, noțiune introdusă abia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, că prevederile art. 31 din Legea nr. 330/2009 se aplică numai personalului nou-încadrat, iar apelanții nu au avut calitatea de „nou-încadrat”, în speță, fiind incidente prevederile art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, cu atât mai mult cu cât trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală s-a făcut în baza Ordinului nr. 1.078/2010, la cererea apelanților, care nu pot contesta propria opțiune.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

43. Curțile de apel Iași, Oradea, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara nu au identificat hotărâri judecătorești pronunțate cu privire la această chestiune de drept și nu au

exprimat niciun punct de vedere în sensul celor solicitate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

44. La nivelul Curții de Apel Alba Iulia, Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, s-a arătat că trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și încheierea unui nou raport juridic de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție, în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009, întrucât actul normativ reglementează și salarizarea personalului contractual, iar textul evocat nu face nicio distincție din acest punct de vedere. Așadar, și salarizarea personalului se efectuează conform art. 31 din actul normativ anterior menționat.

Totodată, s-a apreciat că dispoziția de încadrare pe funcție contractuală este un act administrativ care poate fi contestat la instanța competentă de contencios administrativ, întrucât unul dintre efecte este acela al încetării raportului de serviciu al funcționarului public trecut pe funcție contractuală. În ce privește însă plata corespunzătoare funcției contractuale, aceasta este un element al raportului contractual de muncă, iar efectul pozitiv al autorității de lucru judecat a hotărârii judecătorești prin care s-a stabilit că, în perioada imediat următoare trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală, plata pentru noua funcție contractuală a fost legal determinată operează și pentru perioadele reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014. Aceasta, întrucât ipoteza avută în vedere se referă doar la persoanele trecute de pe funcții publice pe funcții contractuale, la momentul în care a fost în vigoare Legea nr. 330/2009.

În această situație, persoanele respective pot contesta doar modul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014, în ceea ce privește stabilirea drepturilor salariale.

45. Tribunalul Neamț, arondat Curții de Apel Bacău, a arătat că trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice de muncă, reprezintă reîncadrare nouă pe funcție, în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009, iar salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există.

Plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului inițial și poate fi cerută diferit de drepturile salariale, fără a fi contestată dispoziția de reîncadrare.

46. La nivelul Curții de Apel Brașov, Secția civilă a apreciat următoarele:

— trecerea personalului de pe funcția publică de execuție pe funcție contractuală semnifică încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și încadrarea nouă, ca personal contractual, în baza unor noi raporturi juridice de muncă;

— salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare;

— încadrarea pe funcția contractuală dă dreptul la contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului inițial în mod independent;

— nu operează autoritatea de lucru judecat a hotărârii judecătorești definitive, pronunțată în baza Legii nr. 330/2009, față de noua încadrare și în raport cu dispozițiile legale succesive, care au reafirmat regula plății la nivelul funcțiilor similare pentru personalul încadrat în funcții de același fel.

47. Punctul de vedere al Secției a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale din cadrul Curții de Apel București, exprimat în considerentele hotărârilor judecătorești atașate, este în sensul următor:

Cu privire la problema aplicării dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 330/2009, la nivelul Curții de Apel București s-a decis că acestea ar trebui să se aplice și în cazul personalului trecut de pe funcția publică de execuție din cadrul autorităților/instituțiilor publice pe o funcție contractuală, în anul 2010.

În privința modalității de salarizare s-a reținut, în unele hotărâri judecătorești, că, independent de aplicarea art. 31 din Legea nr. 330/2009, personalul trecut de pe funcția publică de execuție din cadrul autorităților/instituțiilor publice pe o funcție contractuală, în anul 2010, ar trebui salarizat la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, fiind adus ca argument faptul că salariații trebuie să beneficieze de drepturile salariale aferente funcției pe care o ocupă, dispozițiile art. 30 din Legea nr. 330/2009 neputând fi interpretate în sensul că salariații unităților bugetare ar putea fi salarizați pentru o altă funcție decât cea propriu-zis exercitată, corespunzătoare și încadrării formale (adică efectuate cu respectarea tuturor formalităților cerute de lege).

În alte hotărâri judecătorești s-a reținut însă că modificarea încadrării și, implicit, a salarizării nu se poate face în condițiile în care contractul de muncă și actele adiționale la acestea nu au fost anulate, iar deciziile de încadrare nu au fost contestate în termen și au produs efecte juridice.

48. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a reținut că, în speță, erau incidente dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009, potrivit cărora, pentru personalul nou-încadrat pe funcție, în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare, întrucât intimata a fost nou-încadrată în funcție ca personal contractual, anterior deținând o funcție publică.

49. Curtea de Apel Craiova a comunicat jurisprudență care nu vizează strict chestiunea de drept în discuție, ci aspecte adiacente acesteia.

50. Opinia judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Galați, arondat Curții de Apel Galați, cu privire la problema de drept enunțată a fost aceea că, prin trecerea de pe funcția publică de execuție pe cea contractuală, s-au născut între părți raporturi juridice noi, guvernate de Codul muncii.

În măsura în care sunt aplicabile dispozițiile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 330/2009, reîncadrarea personalului urmează a se face pe aceeași funcție, corespunzător tranșelor de vechime în muncă, categoriei, gradului și treptei profesionale.

O judecată anterioară, cu același obiect al plății drepturilor salariale la nivelul funcției contractuale similare aflate în plată, pentru o perioadă anterioară celei deduse judecării, nu poate fi invocată ca efect negativ al puterii de lucru judecat, deoarece legiuitorul a adoptat acte normative de salarizare diferite pentru fiecare an calendaristic.

51. Practica identificată la nivelul instanțelor judecătorești din circumscripția teritorială a Curții de Apel Pitești a fost unitară, în sensul respingerii contestațiilor formulate împotriva deciziilor de încadrare emise ca urmare a trecerii din categoria funcționarilor publici în categoria personalului contractual, cu privire la salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală.

52. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 1.816/C/3.047/III-5/2017 din 23 august 2017, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizărilor Curții de Apel Pitești.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

53. Prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.329/1/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.651/104/2013* și a stabilit că, în raport cu prevederile art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, ce stabilesc aplicarea etapizată a dispozițiilor sale, și de cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, care opresc aplicarea efectivă a valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzatori claselor de salarizare din anexele Legii-cadru nr. 284/2010, ținând seama și de prevederile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010, se va face distincție între reîncadrare, potrivit Legii-cadru de salarizare, și plata efectivă a drepturilor salariale, care urmează a se efectua, potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010, prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.

54. Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 545 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2014, prin care a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea-cadru nr. 330/2009, iar prin Decizia nr. 705 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 2 martie 2017, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 4 alin. (2) și (3) și art. 6 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012.

X. Raportul asupra chestiunilor de drept

55. Prin raportul întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

56. Asupra admisibilității sesizărilor, se reține că, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

57. Prin această reglementare legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;

b) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;

c) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

f) chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

58. Procedând, în prealabil, la o analiză asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât, în toate cele trei dosare, în care s-au formulat sesizările ce au fost conexe, acțiunile sunt în curs de judecată, în ultimă instanță, pe rolul Curții de Apel Pitești, titulara sesizării, legal investită să soluționeze apelurile formulate împotriva hotărârilor tribunalelor cu privire la drepturi salariale.

59. Asupra condiției de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, se observă următoarele:

60. În legătură cu această condiție de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat, în jurisprudența sa, că: „articolul 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de «chestiune de drept». În doctrină, s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.” (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

61. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat deja că admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei.

62. În dosarele nr. 2.005/1/2017 și nr. 2.006/1/2017, instanța de trimitere a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele întrebări preliminare:

— Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009?

— În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există?

— Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilire a salariului, în condițiile în care, în soluționarea conflictului de competență, s-a stabilit natura litigiului ca fiind aceea a unui conflict individual de muncă, supus regulilor consacrate de Codul muncii privitor la termenul și condițiile în care poate fi solicitată plata drepturilor salariale?

63. În acest punct, pentru a demonstra neîndeplinirea condiției enunțate, Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că este necesar să se raporteze, chiar și succint, la soluțiile pronunțate în dosarele nr. 1.256/90/2015** și nr. 1.243/90/2015**, în care s-au formulat cele două sesizări.

64. În ambele dosare, Tribunalul Vâlcea a pronunțat soluții similare, în sensul respingerii acțiunii: „Admite excepția

prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește capătul 1 de cerere. Respinge capătul 1 de cerere ca prescrist. Respinge celelalte capete de cerere ca neîntemeiate.”

65. Pe fond s-a reținut că, „la trecerea din funcția publică în cea de personal contractual, reclamantului îi erau aplicabile dispozițiile art. 31 din Legea-cadru nr. 330/2009, chiar dacă nu a susținut concurs pentru ocuparea posturilor vacante, textul de lege vizând angajării nou-încadrați pe funcții, în perioada de aplicare etapizată, indiferent dacă aceștia sunt încadrați pentru prima dată la angajatorul respectiv sau au fost angajați anterior și sunt încadrați pe o nouă funcție”.

66. Tribunalul a constatat însă „ca nedovedit faptul existenței, la data de 1.10.2010, în cadrul D, a funcțiilor similare cu cea ocupată de reclamant, ca personal contractual, cu nivel de salarizare superior celui acordat părții în litigiu (...). Totodată, a fost avută în vedere și lipsa unei precizări din partea reclamantului privitoare la funcția similară existentă în cadrul direcției la data de 1.01.2010, la care pârâta ar fi trebuit să se raporteze în momentul stabilirii drepturilor salariale”.

67. Astfel, în cauză, soluția instanței de fond a fost în favoarea reclamantilor, în ceea ce privește problema de drept supusă dezbaterii, stabilindu-se că li se aplică acestora prevederea de la art. 31 din Legea nr. 330/2009, așa cum au susținut prin cererea de chemare în judecată, iar în calea de atac exercitată doar de reclamantii se pune în dezbatere exclusiv o problemă de fapt, cea a existenței sau nu a posturilor similare la nivelul instituției intime, la epoca faptelor.

68. În acest context se apreciază că problemele de drept invocate de instanța de apel în cuprinsul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, și anume dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție în cadrul instituției/autorității publice, pe funcție contractuală, urmată de încetarea raporturilor de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție, în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009 și dacă salarizarea personalului nou-încadrat se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, nu sunt de natură să conducă la dezlegarea pe fond a cauzelor, acestea nedecurgând din dificultatea interpretării textelor legale, ci din dovedirea unui aspect de fapt.

69. Aceasta, în condițiile în care prima instanță a dat o dezlegare problemei litigioase enunțate, în cadrul considerentelor hotărârii atacate, iar intimata, deși vătămată de această dezlegare, nu a atacat această parte a hotărârii, cu toate că ar fi avut posibilitatea legală, în considerarea art. 461 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia: „(1) Calea de atac se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii. (2) Cu toate acestea, în cazul în care calea de atac vizează numai considerentele hotărârii prin care s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata acelui proces sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea, instanța, admitând calea de atac, va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate”.

70. Prin urmare, văzând soluția instanței de fond și calea de atac exercitată, în care nu se poate crea apelantului o situație mai grea, conform principiului „*non reformatio in peius*”, consacrat în mod expres în dispozițiile art. 481 din Codul de procedură civilă, se constată că întrebările preliminare formulate de instanța de trimitere nu sunt de natură a conduce la soluționarea pe fond a cauzei cu care titulara sesizării a fost investită.

71. Cum, în spețele deduse judecării, în care s-au formulat întrebările preliminare pendinte, nu se mai poate antama, din perspectivă procedurală, problematica invocată de instanța de trimitere, este evident că nu poate fi statuată dependența

chestiunilor de drept invocate de soluționarea pe fond a cauzelor cu care această instanță a fost investită.

72. Reținând concluzia inadmisibilității primei întrebări adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin relația condițională pe care a doua și a treia întrebare o au cu cea dintâi, concluzia de inadmisibilitate a dezlegării acestora se impune.

73. În Dosarul nr. 2.004/1/2017, instanța de trimitere a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele întrebări preliminare:

— Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art. 31 din Legea nr. 330/2009?

— În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există?

— Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilirea salariului inițial?

— Dacă în raport cu dispozițiile art. 31 din Legea nr. 330/2009, art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 5 coroborat cu art. 5 alin. (1)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv art. 1¹ alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, introdus prin Legea nr. 185/2015, care reafirmă anual, pentru personalul numit în aceeași instituție pe funcție de același fel, plata la nivelul funcțiilor similare, operează efectul pozitiv al autorității de lucru judecat pentru cazul în care, față de perioada imediat următoare trecerii de pe funcția publică pe o funcție contractuală, prin hotărâre judecătorească definitivă anterior sesizării prezentei instanțe, s-a stabilit că plata pentru noua funcție contractuală a fost legal determinată și efectuată potrivit dispozițiilor Legii nr. 330/2009?

74. Se observă că, deși în Dosarul nr. 2.920/109/2015, în care s-a formulat sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.004/1/2017, instanța de fond a dispus respingerea acțiunii, în considerarea autorității de lucru judecat, totuși, instanța de trimitere a formulat o ultimă întrebare care se referă la modalitatea de operare a efectului pozitiv al autorității de lucru judecat pentru cazul în care, în raport cu perioada imediat următoare trecerii de pe funcția publică pe o funcție contractuală, prin hotărâre judecătorească definitivă, s-a stabilit că plata pentru noua funcție contractuală a fost legal determinată și efectuată potrivit dispozițiilor Legii nr. 330/2009.

75. Sub un prim aspect, întrebarea adresată de instanța de trimitere se referă la modalitatea de soluționare a unei excepții procesuale, care este definită, la art. 245 din Codul de procedură civilă, ca fiind mijlocul prin care, în condițiile legii, partea interesată, procurorul sau instanța, din oficiu, invocă, fără să se pună în discuție fondul dreptului, neregularități procedurale privind compunerea completului sau constituirea instanței, competența instanței ori procedura de judecată, sau lipsuri referitoare la dreptul la acțiune, urmărind, după caz, declinarea competenței, amânarea judecătii, refacerea unor acte ori anularea, respingerea sau perimarea acțiunii.

76. Deși autoritatea de lucru judecat se manifestă atât în sens negativ, cât și în sens pozitiv (în primul caz, presupunând identitatea de părți, obiect și cauză, iar, în cel de-al doilea caz, dând expresie consecvenței în judecată, astfel încât ceea ce s-a statuat printr-o hotărâre să nu mai poată fi contrazis printr-o

hotărâre ulterioară), totuși, în ambele situații, instanța nu face decât niște verificări formale care nu presupun dezlegări de drept material.

77. Efectul pozitiv operează când, în al doilea proces, se pune în dezbatere o chestiune dezlegată printr-o hotărâre anterioară. Aceasta nu presupune o identitate de acțiuni, ci doar de chestiuni juridice litigioase.

78. În acest sens, impunerea efectului pozitiv al lucrului judecat nu trebuie confundată cu situația în care, între spețe, ar exista o similitudine, ceea ce ar presupune adoptarea aceleiași soluții, în ideea asigurării coerenței jurisprudenței.

79. De aceea, efectul pozitiv al autorității de lucru judecat nu oprește judecata celui de-al doilea proces, ci doar ușurează sarcina probațiunii, aducând în fața instanței constatări ale unor raporturi juridice făcute cu ocazia judecătii anterioare, și care nu pot fi ignorate, îndeplinind o funcție pozitivă, normativă, (cu titlu de norme particulare, ce apar între părți), ceea ce s-a tranșat juridic anterior fiind folosit cu ocazia unei noi judecătii, care nu va trebui să contrazică aceste constatări anterioare ale instanței.

80. În schimb, efectul negativ al autorității lucrului judecat corespunde funcției sale extinctive și împiedică o nouă judecată în fond, atunci când există identitatea elementelor acțiunii, venind să asigure lipsa de contradicții între hotărâri.

81. Relativitatea lucrului judecat, aplicabilă în raporturile dintre părți, este nu numai în legătură cu funcția negativă, care împiedică reluarea procesului, ci și în legătură cu efectul pozitiv, pentru că, deși nu este supusă condiției identității de elemente, judecătii ulterioare i se opun, fără posibilitatea contestării, aspectele deja tranșate în litigiul dintre părți.

82. Din această perspectivă se constată că prin întrebarea adresată de instanța de trimitere nu se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să dezlege, cu valoare de principiu, o veritabilă chestiune de drept, ci să ofere un răspuns în legătură cu aplicarea unui principiu de drept (efectul pozitiv al autorității de lucru judecat), la o situație concretă, pe care litigiul dintre părți a generat-o.

83. Mecanismul dezlegării unor chestiuni de drept nu poate fi însă deturnat de la funcția instituită de lege, cea de interpretare a legii, în scopul preîntâmpinării apariției unei practici neunitare.

84. Operațiunile de interpretare și aplicare a textului de lege la diferite circumstanțe, proprii fiecărui litigiu în parte, nu pot fi atribuite Înaltei Curți de Casație și Justiție, ci revin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

85. Reamintind că obiectul procedurii prevăzute de aceste dispoziții legale constă în interpretarea de către instanța supremă a unor norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, care sunt determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei, iar finalitatea demersului constă în împiedicarea apariției unei jurisprudențe neunitare în materie, se apreciază că Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu însăși aplicarea legii în scopul soluționării unei cauze particulare, atribuit ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată.

86. Nu în ultimul rând, stabilirea incidenței în cauză a efectului pozitiv al lucrului judecat reclamă din partea instanței care judecă litigiul efortul de a realiza un raționament judiciar, prin aplicarea mecanismelor de identificare a principiilor de drept la situații particulare.

87. Or, în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unui text normativ.

88. Cu privire la primele două întrebări preliminare adresate de instanța de trimitere, soluția instanței de fond vizează respingerea acțiunii, în considerarea autorității de lucru judecat.

89. Or, în cadrul apelului exercitat, instanța de apel va trebui să soluționeze prioritar această chestiune ce ține de admisibilitatea cererii de chemare în judecată, din perspectiva autorității de lucru judecat, iar nu fondul cererii, ce ar necesita interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 330/2009.

90. În consecință, se apreciază, în considerarea art. 480 din Codul de procedură civilă, care consacră soluțiile pe care le poate pronunța instanța de apel, că soluționarea pe fond a cauzei, cel puțin la acest moment procesual, nu depinde de rezolvarea unei chestiuni de drept cuprinse în textul legal indicat în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

91. Chiar dacă instanței de trimitere nu i s-a solicitat ca, în cazul admiterii apelului, să trimită cauza spre rejudecare la

tribunal, așa încât evocarea fondului ar rămâne, într-o asemenea ipoteză, în sarcina curții de apel, în conformitate cu art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se constată că numai după ce în calea ordinară de atac se va da o dezlegare măsurii în care autorității de lucru judecat i s-a dat o eficiență justă, se vor crea premisele pentru ca o apreciere asupra celorlalte întrebări cuprinse în sesizare să devină utilă, în sensul în care interpretarea legii ar putea să conducă la soluționarea pe fond a cauzei.

92. Până atunci, asemenea premise nu sunt încă apărute.

93. Pe cale de consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate constând în dependența chestiunii de drept a cărei lămurire se cere de soluționarea pe fond a cauzei.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă, în dosarele nr. 2.920/109/2015, nr. 1.256/90/2015** și nr. 1.243/90/2015**, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 4 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

